

Jaarverslag 2010.

Zo'n twee en 'n halve week geleden zijn we al weer het tweede decennium van de eenentwintigste eeuw binnen gestapt, een eeuw waarin het tempo van veranderingen onherroepelijk steeds sneller en sneller wordt. In de beleving van velen lijkt de aarde steeds sneller te draaien, gaat de tijd steeds sneller. De ontwikkelingen die zich de laatste tien jaar afspeelden, gingen ongeveer twee keer zo snel als in de tien jaar daarvoor. Knappe koppen hebben uitgerekend dat de hoeveelheid informatie die onze ouders en grootouders in de eerste helft van de vorige eeuw in één jaar tot zich namen, nu door ons in twee tot drie dagen wordt ontvangen. Dat belooft dus nog wat voor de toekomst, een toekomst die bij wijze van spreke reeds gisteren begonnen is.

Eind december van elk jaar pijnigen onze grote leiders en anderen die aan de weg menen te timmeren hun grijze massa met de vraag waarover hun toespraak voorafgaand aan de nieuwjaarsreceptie weer moet gaan. Er dient op een positieve wijze vooruit gekeken te worden; uitgebreid terugblikken is volgens deskundigen doodzonde nummer één.

Secretarissen van verenigingen daarentegen, ook die van de Burght dus, gaan, nadat de olieballen en wafels zijn verorberd en de kater weer in zijn mand is gaan liggen, juist eens uitgebreid terugkijken op het afgelopen jaar. 2010 begon heel koud en eindigde heel koud en daar tussen in gebeurde weer ontzettend veel.

Onwillekeurig zal een tsunami van gedachten door de arme hoofden van al die lieden spoelen; bij de secretaris van de Burght was dat in ieder geval aan de hand.

2010, in wat voor tijd leven we eigenlijk?

Een tijd waarin we het blijkbaar normaal zijn gaan vinden dat we tegen het eind van het jaar geen brief meer kunnen posten, omdat brievenbussen gebarricadeerd moeten worden of zelfs helemaal verdwenen zijn om te voorkomen dat ze opgeblazen worden door vuurwerk.

Bijkomend voordeel is dan wel weer dat je bij parkeermeters in de stad gratis kunt parkeren, omdat die meters om dezelfde reden zijn dichtgemaakt.

Een tijd waarin we gewend zijn geraakt aan de orgie van geweld en wangedrag die tijdens een jaarwisseling over ons heen rolt; slechts 758 mensen werden opgepakt vanwege vandalisme, waarna justitie sprak van een rustige nieuwjaarsviering.

Ook taalnoviteiten zeggen alles over de huidige tijdgeest. De grote taalvernieuwers momenteel zijn laagstedelijke gasten uit Den Haag, die hun eigen naam nog niet eens foutloos kunnen spellen. Na swaffelen in 2008 en ontvrienden in 2009 werd gedoogregering het woord van 2010. Daggeren

eindigde op een goede tweede plaats en het populairste jongerenwoord werd pino.

Deze laatste twee woorden danken hun populariteit aan de tv-serie Oh oh Cherso.

Daggenen, een van oorsprong Engels woord dat vooral op Jamaica gemeengoed is, is erotisch dansen waarbij de danspartners al dansend "de daad" nabootsen.

Pino is de afkorting van "potentieel interessant neuk object". Het is maar dat jullie weten waar we het over hebben.

Kortom, we leven in een tijd waarin ons land letterlijk en figuurlijk verhuftert en verwildert.

Ook de term Eyjafjallajökull viel herhaaldelijk. Legden eerst de IJslandse banken het betalingsverkeer stil, de as van deze vulkaan kreeg het lawaai van het vliegverkeer stil.

Maar we leven ook in een tijd, waarin, ondanks alle bezuinigingsdoem, pensioenchagrijn en politieke polarisatie, de Nederlanders de rijkste burgers van de E.U. blijken te zijn; we beschikken maar liefst over dertig procent meer koopkracht dan de gemiddelde EU-ingezetene. Geen wonder dat Bulgaren en Roemenen graag bij ons aan tafel willen aanschuiven.

Het rode potlood van het stemhokje bleek ook in 2010 weer een effectief steekwapen. Het was jammer dat Balkenende niet zelf inzag dat zijn houdbaarheidsdatum was verlopen. Je kunt echter van hem zeggen wat je wilt, hij straalde tenminste een basaal soort eerlijkheid uit. Declareerden andere politici rolletjes drop of 'n zonnebril, Jan Peter declareerde niets. Momenteel is het nog stil rondom zijn persoon, maar dat kan elk moment veranderen. Sinds Lazarus doen zich nergens zulke spectaculaire verrijzenissen voor als in de politiek. Kijk maar naar onze Gerd, morsdood in Maastricht, springlevend in Den Haag.

Onno Hoes, de opvolger van Leers als burgervader, ziet in de studentenpopulatie de sleutel om de bevolkingskrimp in Maastricht het hoofd te kunnen bieden. Laat die jongens en meisjes die dat zo graag willen toch rustig in de Randstad even laten ervaren hoe het is om drie hoog je kinderen op te voeden, uren in de file en jaren op de wachtlijst voor kinderopvang te staan. Ze komen vanzelf wel terug naar het zuiden, als ze tenminste ook nog iets van het leven willen genieten.

Nauwere samenwerking op velerlei niveaus over locale grenzen heen zal in de toekomst noodzakelijk worden; gemeentes, maar ook (sport)verenigingen zullen zich dit moeten realiseren.

Wat valt er nog meer te melden over 2010 ?

De beelden van de voornaamste hoogfeesten van het jaar blijven hangen vanwege het koude en witte decor waarin ze zich afspeelden. We kregen

een witte en gladde vastelaovend, waardoor er in Maastricht geen praalwagens in de grote cortège, vroeger zei men gewoon de groeten optoch, mochten meerijden en er was voor het eerst sinds 1964 weer eens een provinciebrede witte kerst. De winter was bijzonder hardnekkig en leek van geen wijken te willen weten. De weersomslag in de Pinksterperiode vormde de ouverture van wat een lange hete zomer beloofde te worden. De slechte tweede zomerhelft liep nagenoeg naadloos over in een kwakkelende herfst. Toch hadden we 100 uur zon meer dan normaal; dus terugkijkend toch nog een zonnig jaar. 't Licht er maar net aan door welke bril je 't bekijkt.

Op sportief gebied viel ook het een en ander te melden.

We werden tweede bij het W.K. voetbal in Zuid Afrika, er waren Olympische medailles voor Marc Tuitert, Ireen Wüst en Nicolien Sauerbreij, werden de provincialen van FC Twente landskampioen, leden de Nederlandse eredivisieclubs bijna 100 miljoen euro verlies, had MVV het heel moeilijk en waren er de toneelstukje rond turner Yuri van Gelder en schaatser Sven Kramer.

En oh ja, ik zou het bijna vergeten, er werd ook nog getennist.

Op Wimbledon versloeg de Amerikaan John Isner de Fransman Nicolas Mahut in een marathonpartij die bijna 12 uur duurde. De partij duurde vijf sets en de beslissing viel in het laatste bedrijf pas na 128 games; het werd uiteindelijk 70 – 68. De wedstrijd werd over 3 dagen uitgesmeerd en er sneuvelden talloze records. Het was niet alleen de langste tennispartij ooit, maar Isner sloeg ook het hoogste aantal aces, namelijk 113.

Over marathonpartijen en records gesproken, leden van de Burght draaiden er in het verleden hun hand niet voor om.

Zo speelden op 5 en 6 augustus 1989 Ment Lagas, Bert Vrancken, Erwin Ummels en Raymond Hautvast een 24-uurs tennismarathon. Zij zorgden er destijds voor dat de penningmeester een cheque tegemoet kon zien om het 10-jarig bestaan van de club in 1990 te vieren.

In 1991 tennisten Paul Tichelaar, Erwin Ummels, Bert Vrancken en Frits Spieksma zelfs 52 uur voor een goed doel: een kinderboerderij voor Huize Maasveld. De partij begon op vrijdagmiddag 12.00 uur en eindigde op zondagmiddag om 16.00 uur.

Maar ook de mensen achter de coulissen destijds, de bridgers, de klaverjassers, het barteam, Paul de Jong, Marlies Jacobs, Simon Jeurissen, Wiel Nelissen, Ment Lagas, Bert Janssen, Sjer Weijenberg en nog vele andere Burghtleden, braken in dat weekend records. Dat waren nog eens tijden !

En nou zijn we eindelijk aangeland bij de club waar het in dit verslag om draait en waarvoor we hier bij elkaar zijn, tc de Burght. Op 26 september 2010, na afloop van het slottoernooi, vierde onze club op feestelijke wijze haar 30-jarig bestaan.

Het seizoen 2010 begon daarentegen heel triest. We moesten op 10 maart afscheid nemen van Harry Janssen. Harry, een levensgenieter pur sang, mocht slechts 58 jaar oud worden.

Op zaterdag 13 maart tijdens de Doe Dag hebben een vijftiental leden, zowel senioren als junioren, gevolg gegeven aan de oproep om te helpen bij het speelklaar maken van het tennispark. Ook de eigenaar van het park, mevrouw Mulder, heeft dit jaar het nodige onderhoud laten verrichten.

Op zondag 28 maart werd het park geopend. In de ochtend speelden de junioren hun openingstoernooi en in de middag de senioren.

Tussen deze twee toernooien in kon op die dag kennis gemaakt worden met tennis op de Open Dag; men kon ook inschrijven voor een gratis proefles.

Deze actie heeft slechts een handvol nieuwe leden opgeleverd. Het openingstoernooi waaraan 38 leden deelnamen werd bij de dames gewonnen door Antoinette Francort, voor Annie Jeurissen en Jacqueline Ummels. De winnaar bij de heren was Richard Ummels, voor Han Willems en Marc Quaaden.

Op 6 april gingen de dames van de dinsdagcompetitie van start en in het daarop volgend weekend de overige competitieteams.

Namen in 2008 nog 19 teams deel aan de competitie, in 2009 nog 16, afgelopen jaar verdedigden nog 13 teams de eer van de Burght, 2 op dinsdag, 8 op zaterdag en 3 op zondag.

Na afloop van de competitie ging op 10 juni d'n Hierenaovend van start. De wisselbeker was voor Harry Kuijpers, met Robert van Deurse en Han Willems op de tweede en derde plek.

De dames hadden zoals gewoonlijk hun lady-morning op dinsdagochtend. Slechts 20 leden meldden zich voor het jaarlijkse Pinkstertoernooi. Patricia Roosebeek eindigde bij de dames als eerste, gevolgd door Aimée Moobers. Servé Weerts werd eerste bij de heren, Bas Soerland tweede.

Van 28 juni tot en met 4 juli werd het Open Burghttoernooi gehouden. 79 deelnemers speelden in 17 verschillende categorieën; ook bij dit toernooi was het aantal deelnemende Burghtleden op de vingers van een hand te tellen.

In jeugdtoernooi 't Burgherke van 2 tot en met 8 augustus werd in 6 verschillende categorieën gespeeld. De leiding van competitie en toernooien was in handen van Marlies Jacobs, met assistentie van Henri Schaede en/of Paul Pasmans.

De belangstelling voor het ooit zo populaire mixed invitatie toernooi was zo gering dat de organisatie besloot het toernooi geen doorgang te laten vinden, ontzettend jammer !

De clubkampioenschappen in september kenden de volgende resultaten:

DD	1.	Silvia Uittenboogaard en Ans van Deurse
	2.	Natali Janssen en Lucie Tordoir
HD	1.	Harry Kuijpers en Math Habets
	2.	Han Willems en Herbert Engel
GD	1.	Harry Kuijpers en Annemie Koekelkoren
	2.	Floortje Meertens en Ron Frissen
DE	1.	Ankie van Geffen

Het slottoernooi tenslotte werd bij de dames gewonnen door Annemie Koekelkoren voor Trudy van Deurse; Gerard Walraven won bij de heren voor Jos van de Moosdijk.

Het bestuur was in 2010 als volgt samengesteld:

Voorzitter Jo Janssen, secretaris Frans Sliepen, 2^e secretaris Jolanda Koch, penningmeester Peter Cortenraede, ledenadministratie Thijs Spreuwenberg, voorzitter technische commissie Marlies Jacobs en voorzitter jeugdcommissie Leanne Quaaden.

Onder de bezielende leiding van Roelof Kochen, geassisteerd door Jochem Hezemans wisten ook weer enkele sponsors de weg naar de Burght te vinden.

De trainingen waren in handen van Pascalle Smeets - Druyts. Pascalle is al vanaf 1 april 1999 in dienst bij de club. Ook John van Heck nam een aantal dagdelen training voor zijn rekening.

Kees Pasveer verzorgde de banen, Michel Maes de website, Ron Nieste de catering en de familie Kuijpers de kantine.

De kascommissie bestond uit John Jeukens en Roel Custers.

Het contract met 't Gilde werd weer verlengd; de dinsdagmiddag werd echter als dagdeel verruild met de vrijdagochtend.

Nadat in 2007 voor het laatst de contributie was aangepast, werd deze thans met 4,5 % verhoogd; senioren betaalden voortaan 115 euro en junioren 81 euro 50.

De club telde per 1 september 418 leden, uitgesplitst in 290 senioren en 128 junioren, 242 mannen en 176 vrouwen. Op die zelfde peildatum een jaar eerder bedroeg dat nog 398.

Nadat we, zoals reeds gememoreerd, in maart afscheid namen van Harry Janssen, op 5 juni overleed Jacques Dassen, de echtgenoot van ons lid Marian Dassen. Jacques was in de jaren 80 en 90 een prominent lid van onze club. In november, na afloop van het seizoen, overleed Math Hul. Van alle drie heeft de tennisvereniging op gepaste wijze afscheid genomen.

Om niet helemaal in mineur te eindigen nog een goed nieuws bericht.

Ter vervanging van ding flop bibs is sms ff bondige clips als ezelsbruggetje voor de 17 landen die de euro als munteenheid hebben uit de koker te voorschijn gekomen.

Je moet er maar op komen. Geniaal, of niet soms? Mensen welkom in 2011. Ik dank jullie voor je aandacht.

Maastricht, 17 januari 2011

Frans Sliepen
Secretaris.